

Gedragcode

Schuldregeling

TITEL 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1 Definities

In de Gedragscode Schuldregeling van de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet (NVVK) wordt verstaan onder:

Aflossingscapaciteit:	het bedrag dat de schuldenaar dient af te dragen voor de aflossing van zijn schulden. De aflossingscapaciteit wordt vastgesteld door het inkomen te verminderen met het voor de schuldenaar vastgestelde Vrij Te Laten Bedrag;
Commissie Kwaliteitszorg:	de overeenkomstig artikel 26 van de statuten van de NVVK door het Bestuur ingestelde Commissie die belast is met het toezicht op de naleving van de bepalingen van deze Gedragscode;
Financieel beheer:	het beheren van de ten behoeve van de schuldeisers gereserveerde gelden door het openen van een rekening bij de schuldregelende instelling of een daartoe aangewezen financiële instelling;
Inkomen:	inkomsten uit hoofde van een arbeidsverhouding, sociale zekerheidswetten, inkomenondersteunende maatregelen en overige componenten, die in redelijkheid en billijkheid tot het inkomen gerekend kunnen worden;
NVVK:	de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet, statutair gevestigd te Amsterdam;
Problematische schuldsituatie:	de situatie waarin van een natuurlijke persoon redelijkerwijs is te voorzien dat hij niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden, of waarin hij heeft opgehouden te betalen, bepaald op basis van de in bijlage 1 opgenomen criteria;
Preferentie:	voorrecht van een schuldeiser voortvloeiend uit pand, hypotheek en andere in de wet aangegeven gronden. Voorrechten ontstaan alleen uit de wet;
Saneringskrediet:	het door de schuldregelende instelling te verstrekken krediet om de schulden van de schuldenaar geheel of gedeeltelijk tegen finale kwijting te voldoen;
Schuldregelende instelling:	een lid van de NVVK;
Schuldregeling:	bij een schuldregeling bemiddelt de schuldregelende instelling tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers om een minnelijke regeling van de totale schuldenlast te bewerkstelligen;

Schuldregelingsovereenkomst:	een overeenkomst waarin de rechten, verplichtingen en voorwaarden van de schuldenaar en het lid van de NVVK ten behoeve van de schuldregeling zijn opgenomen;
Totale schuldenpositie:	alle achterstallige betalingsverplichtingen inclusief rente en kosten;
Vrij Te Laten Bedrag:	het volgens de norm berekende bedrag dat de schuldenaar nodig heeft voor de betaling van zijn kosten van levensonderhoud en zijn vaste lasten.

Artikel 1.2 Strekking Gedragscode Schuldregeling

In de Gedragscode Schuldregeling zijn de algemene uitgangspunten van de schuldregeling opgenomen.

TITEL 2. DOELGROEP EN AANVRAAG

Artikel 2.1 Indienen aanvraag

Iedere natuurlijke persoon in Nederland kan zich wenden tot een schuldregelende instelling. Betrokkene kan een aanvraag schuldregeling indienen bij de in de desbetreffende gemeente werkzame schuldregelende instelling.

Artikel 2.2 Informatieplicht

- a. Alvorens een schuldregelende instelling een verzoek tot schuldregeling in behandeling neemt, informeert zij aanvrager in algemene zin over de bedoeling, de inhoud en de consequenties van de schuldregeling.
- b. De schuldregelende instelling kan voor zijn informatieplicht volstaan met het aan de aanvrager verstrekken van een exemplaar van de desbetreffende NVVK brochure.

Artikel 2.3 Aanvraagformulier

Een aanvraag tot schuldregeling kan uitsluitend worden ingediend met gebruikmaking van een volledig ingevuld en door de aanvrager ondertekend "Aanvraagformulier Schuldregeling" van de NVVK.

TITEL 3. BEOORDELING AANVRAAG

Artikel 3.1 Problematische schuldsituatie

Na analyse van de totale financiële situatie van aanvrager op basis van het in artikel 2.3 genoemde aanvraagformulier stelt de schuldregelende instelling vast of er sprake is van een problematische schuldsituatie. Vervolgens beslist zij over het al dan niet starten van een schuldregeling.

Artikel 3.2 Afwijzing aanvraag

Indien de schuldregelende instelling besluit om geen schuldregeling op te zetten, informeert zij de aanvrager schriftelijk onder opgaaf van de redenen die tot het besluit hebben geleid. De schuldregelende instelling informeert de aanvrager zo mogelijk hoe deze in de gegeven omstandigheden kan handelen.

Artikel 3.3 Schuldregelingsovereenkomst

Indien de schuldregelende instelling besluit om een schuldregeling op te starten, wordt de schuldregelingsovereenkomst ondertekend.

Artikel 3.4 Looptijd overeenkomst schuldregeling

De overeenkomst tot schuldregeling wordt aangegaan voor een periode van maximaal 36 maanden, te rekenen vanaf de dagtekening van de schuldregelingsovereenkomst.

Artikel 3.5 Financieel beheer

Vanaf het moment van het afsluiten van de schuldregelingsovereenkomst is de schuldenaar verplicht zijn inkomen te storten op een rekening bij de schuldregelende instelling of een daartoe aangewezen financiële instelling. Genoemde instelling reserveert op deze rekening het bedrag dat dient ter gehele of gedeeltelijke aflossing van de schulden, zijnde het inkomen verminderd met het Vrij Te Laten Bedrag.

TITEL 4. VERPLICHTING SCHULDREGELENDE INSTELLING

Artikel 4.1 Algemene inspanningsverplichting

De schuldregelende instelling spant zich in om ten behoeve van de schuldenaar met alle schuldeisers tot een regeling van zijn problematische schulden te komen. De schuldregelende instelling houdt daarbij rekening met de belangen van de schuldeisers.

Artikel 4.2 Structurele oplossing

De schuldregelende instelling spant zich alleen ten behoeve van de schuldenaar in, indien de schuldregeling leidt tot een structurele oplossing van de totale schuldpositie.

Artikel 4.3 Gelijkberechtiging schuldeisers

Alle schuldregelingen worden door de schuldregelende instelling uitgevoerd op basis van gelijkberechtiging van schuldeisers.

TITEL 5. PROCES VAN SCHULDREGELING

Artikel 5.1 Proces van schuldregeling

Het proces van schuldregeling wordt uitgevoerd conform het door de Algemene Ledenvergadering van de NVVK goedgekeurde model, met de daarin vastgestelde richtlijnen en termijnen.

Artikel 5.2 Verzoek opgave saldo

Direct na ondertekening van de schuldregelingsovereenkomst ontvangen de schuldeisers een verzoek van de schuldregelende instelling om een gespecificeerde schriftelijke opgave van het netto saldo aan te leveren van hun vordering op de datum van het verzoek, berekend volgens de geldende contract- of leveringsvoorwaarden.

Artikel 5.3 Verzoek niet verzwaring schuldenpakket

De schuldregelende instelling verzoekt de schuldeisers, gedurende de periode van schuldregeling, het schuldenpakket niet verder te verzwaren met (vertrags)rente en/of invorderingskosten en voorgenomen of reeds geëffectueerde incassomaatregelen op te schorten.

Artikel 5.4 Niet reageren schuldeiser

Indien de schuldeiser niet binnen de daarvoor gestelde termijn, op het verzoek van de schuldregelende instelling als bedoeld in artikel 5.2, reageert, wordt de vordering op basis van de gegevens van de schuldenaar geschat en/of geschrapd.

Artikel 5.5 Opstellen schuldenoverzicht

Na ontvangst van de opgave als bedoeld in artikel 5.2 stelt de schuldregelende instelling een overzicht van de schulden op, dat door de schuldenaar binnen de daarvoor gestelde termijn voor akkoord dient te worden ondertekend.

Artikel 5.6 Voorstel tot schuldregeling aan de schuldeisers

- a. Op basis van de aflossingscapaciteit zal de schuldregelende instelling een voorstel voor een schuldregeling aan de schuldeisers doen.
- b. Het voorstel kan het verstrekken van een saneringskrediet zijn, of het voortzetten van de schuldregelingsovereenkomst, gebaseerd op een prognose van de door de schuldenaar in te brengen aflossingscapaciteit gedurende maximaal 36 maanden, met verwijzing naar artikel 8.1.
- c. In geval van voortzetting van de schuldregelingsovereenkomst wordt van de schuldeisers verlangd, dat zij finale kwijting verlenen, nadat de schuldenaar gedurende de overeengekomen periode aan zijn verplichtingen heeft voldaan.

TITEL 6. UITKOMST VAN HET PROCES VAN SCHULDREGELING

Artikel 6.1 Voortzetting schuldregeling

Indien alle schuldeisers het voorstel, als bedoeld in artikel 5.6, accepteren, wordt de overeenkomst tot schuldregeling ongewijzigd voortgezet, tenzij het voorstel het verstrekken van een saneringskrediet omvat.

Artikel 6.2 Verstrekken saneringskrediet

- a. Indien de schuldeisers akkoord gaan met een schuldregeling door middel van het verstrekken van een saneringskrediet, dan wordt dit vastgelegd in een door de schuldenaar te tekenen kredietovereenkomst.
- b. Na ondertekening van de saneringskredietovereenkomst zijn de titels 7 en 8 van deze Gedragscode niet meer van toepassing.

Artikel 6.3 Hoogte saneringskrediet

In geval van een saneringskrediet is voor directe betaling van de schulden beschikbaar: het netto bedrag ter grootte van de aflossingscapaciteit dat is vastgesteld bij de totstandkoming van de schuldregelingsovereenkomst, voor een periode van maximaal 36 maanden.

Artikel 6.4 Tussentijdse beëindiging schuldregeling

- a. Indien de schuldeisers het voorstel, als bedoeld in artikel 5.6, niet accepteren, wordt de schuldregelingsovereenkomst beëindigd.
- b. Indien de schuldenaar de verplichtingen voortvloeiende uit de schuldregelingsovereenkomst niet of onvoldoende nakomt, wordt de overeenkomst beëindigd.
- c. Alle betrokkenen worden per omgaande over de beëindiging zoals bedoeld in lid 1 en 2 van dit artikel geïnformeerd.
- d. Alle, tot het moment van de beëindiging van de schuldregelingsovereenkomst gereserveerde gelden, worden aan de schuldeisers uitbetaald, met verwijzing naar artikel 7.4.
- e. In afwijking van het voorgaande lid worden de gereserveerde gelden maximaal 4 maanden in depot gehouden, indien een redelijke verwachting bestaat, dat een verzoek tot toelating tot de Wet schuldsanering natuurlijke personen door de schuldenaar wordt ingediend.

TITEL 7. HERCONTROLE EN BETALING

Artikel 7.1 Financiële inspanningsverplichting schuldenaar

De schuldenaar dient gedurende de looptijd van de schuldregelingsovereenkomst aantoonbare inspanningen te verrichten om zijn inkomsten te vergroten en te behouden. De schuldenaar dient de schuldregelende instelling terstond te informeren over wijzigingen in zijn financiële en persoonlijke omstandigheden.

Artikel 7.2 Hercontrole

- a. Tenminste na 12 maanden, 24 maanden en aan het einde van de schuldregeling bepaalt de schuldregelende instelling opnieuw de hoogte van het Vrij Te Laten Bedrag en daarmee de aflossingscapaciteit, waarbij rekening wordt gehouden met wijzigingen in de inkomens- en vermogenspositie van de schuldenaar.
- b. De schuldregelende instelling controleert daarbij of de schuldenaar in de verstreken periode de aflossingscapaciteit volledig heeft ingebracht en controleert de financiële inspanningsverplichting als bedoeld in artikel 7.1.
- c. De schuldregelende instelling informeert de schuldeisers schriftelijk over de uitkomst van iedere uitgevoerde hercontrole.

Artikel 7.3 Tijdstip betaling schuldeisers

Na iedere afgeronde periodieke hercontrole wordt aan alle schuldeisers een uitbetaling gedaan, conform het voorstel tot schuldregeling (artikel 5.6), mits het saldo van de gereserveerde gelden (als bedoeld in artikel 3.5) betaling rechtvaardigt.

Artikel 7.4 Betaling schuldeisers

De betaling aan de schuldeisers geschiedt naar evenredigheid van hun vordering. Schuldeisers met een wettelijke preferentie ontvangen echter een twee keer zo hoog percentage dan de concurrente schuldeisers en wel maximaal tot de hoogte van hun vordering.

Artikel 7.5 Behandeling bevoorrechte vorderingen

Vorderingen waaraan zekerheden zijn verbonden, dienen na uitwinning van de zekerheid als concurrente vorderingen te worden beschouwd.

TITEL 8. VERGOEDINGEN

Artikel 8.1 Vergoeding schuldregeling

- a. De kosten van behandeling van de aanvraag voor een schuldregeling en het proces, als benoemd in titel 5 van deze Gedragcode, mogen niet aan de schuldenaar en/of de schuldeisers in rekening worden gebracht.
- b. De schuldregelende instelling is bevoegd de kosten van de controle en betaling, zoals genoemd in titel 7, tot een door de Algemene Ledenvergadering van de NVVK vast te stellen percentage over de aan de schuldeisers door te betalen bedragen, in mindering te brengen.

Artikel 8.2 Vergoeding financieel beheer

De schuldregelende instelling is bevoegd een vergoeding voor de kosten van financieel beheer in rekening te brengen tot een door de Algemene Ledenvergadering van de NVVK vast te stellen bedrag.

Artikel 8.3 Fondsen

Uitkeringen uit een gemeentelijk, dan wel particulier fonds aan of ten behoeve van een schuldenaar, komen in het kader van een schuldregeling aan alle schuldeisers op basis van gelijkberechtiging toe, tenzij de uitkerende instantie op grond van haar doelstellingen uitdrukkelijk anders heeft bepaald.

TITEL 9. REGISTRATIE

Artikel 9.1 BKR

De schuldregelende instelling is verplicht de schuldregelingsovereenkomst en de kredietovereenkomst als bedoeld in de artikelen 3.3 en 6.2 als een SR te melden bij het Bureau Krediet Registratie te Tiel.

Artikel 9.2 Registratie persoonsgegevens

De schuldregelende instelling is verplicht de schuldenaar te informeren over de opname van zijn persoonsgegevens in de persoonsregistratie van de schuldregelende instelling. Op deze persoonsregistratie is de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing.

Artikel 9.3 Algemene bepaling

De registratie van de geanonimiseerde statistische gegevens voortvloeiende uit de schuldregelingsovereenkomst zal plaatsvinden overeenkomstig de landelijke richtlijnen van de NVVK, die voldoen aan de bepalingen in de Wet bescherming persoonsgegevens.

TITEL 10. KLACHTEN

Artikel 10.1 Bevoegde instantie

- a. Zowel de schuldenaar als de schuldeisers kunnen een klacht indienen bij de schuldregelende instelling, indien deze handelt in strijd met de Gedragscode Schuldregeling, dan wel de schuldregelingsovereenkomst.
- b. Daarna kunnen zowel de schuldenaar als de schuldeisers een klacht indienen bij het Bestuur van de NVVK indien deze zich niet kunnen vinden in de beslissing van de schuldregelende instelling, als bedoeld in het voorgaande lid.

Artikel 10.2 Advies Commissie Kwaliteitszorg

- a. Het Bestuur zal in geval van een klacht de Commissie Kwaliteitszorg verzoeken ter zake een onderzoek in te stellen en haar te adviseren. Het reglement van de Commissie is hierop van toepassing.
- b. De schuldregelende instelling is verplicht de Commissie Kwaliteitszorg op verzoek inzage te geven in haar dossiers.
- c. De bepalingen van de Wet bescherming persoonsgegevens worden hierbij in acht genomen.

TITEL 11. GEBONDENHEID GEDRAGSCODE

Artikel 11.1

De Gedragscode Schuldregeling is bindend voor alle NVVK leden.

Toelichting Gedragscode Schuldregeling

TOELICHTING BIJ DE GEDRAGSCODE SCHULDREGELING

Gedragscode Schuldregeling 2000

De huidige Gedragscode Schuldregeling van de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet (NVVK) dateert van 1 januari 2000. Deze Gedragscode is de afgelopen drie jaar, behoudens een kleine wijziging in 2002 met betrekking tot het indienen van klachten, niet gewijzigd.

De Gedragscode Schuldregeling 2000 is tot stand gekomen in samenwerking met de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB), de Vereniging van Financieringsondernemingen in Nederland (VFN) en de Nederlandse Thuiswinkel Organisatie (NTO). Hierbij is gestreefd naar een naadloze aansluiting op de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp) die op 1 december 1998 van kracht werd, alsmede naar een eenduidige formulering van een aantal kernbegrippen van de Gedragscode. Bij het zoeken naar de aansluiting met de Wsnp is altijd het uitgangspunt geweest, dat een minnelijke schuldregeling op basis van de Gedragscode zowel voor de schuldenaar als zijn schuldeisers aantrekkelijker moet zijn dan de wettelijke schuldsaneringsregeling. Met de eenduidige formulering is ook gestreefd naar een uniforme interpretatie van de Gedragscode en daarmee een verbetering van de medewerking van de schuldeisers.

Vanuit deze samenwerkingsgedachte en het streven naar een verdergaande professionalisering is het minnelijk traject van schuldregeling een dynamisch proces geworden dat aan veranderingen onderhevig is. Naar aanleiding van opmerkingen van de NVB en VFN over de uitvoering van het minnelijk proces van schuldregeling in de praktijk, is met ingang van 1 januari 2004 een aantal wijzigingen doorgevoerd in de Gedragscode Schuldregeling.

Uitgangspunten Gedragscode Schuldregeling

Het belangrijkste uitgangspunt van de Gedragscode Schuldregeling is niet gewijzigd, te weten: een schuldenaar die zich gedurende een periode van maximaal 36 maanden volledig heeft ingezet om zijn schulden te betalen, heeft het recht op een nieuwe financiële start (schone lei). Van de schuldenaar wordt wel verwacht, dat hij zich gedurende deze drie jaar werkelijk tot het uiterste inspant om zijn schulden te voldoen. De schuldregelende instelling moet op deze inspanningen toezien.

De aflossingscapaciteit van de schuldenaar wordt volgens strikte en objectieve normen bepaald en de NVVK heeft inmiddels besloten om de methodiek van de Vereniging van Rechters-commissarissen in Faillissement (ReCoFa) te volgen. Deze methodiek wordt gehanteerd in de wettelijke schuldsaneringsregeling. Bij een schuldbemiddeling vindt zelfs periodieke controle plaats, waarbij de schuldregelende instelling controleert of de schuldenaar zijn aflossingscapaciteit in de afgelopen periode wel volledig heeft ingebracht.

Belangrijkste wijzigingen

Met de invoering van de nieuwe Gedragscode Schuldregeling is een aantal wijzigingen in het proces van de minnelijke schuldregeling doorgevoerd. Deze wijzigingen staan geheel in het teken van de verdergaande professionalisering en verbetering van de kwaliteit van het minnelijk proces van schuldregeling.

Invoering 120-dagen model

Het 120-dagen model beschrijft de werkmethode in het minnelijk traject van schuldregeling. Na ondertekening van de overeenkomst tot schuldregeling moet binnen 120 dagen duidelijk worden of een schuldregeling voor de schuldenaar kan worden opgezet. Hierbij geldt zowel voor de schuldenaar, de schuldregelende instelling als de schuldeiser een stringente termijn waarbinnen moet worden gereageerd. Reageert bijvoorbeeld de schuldeiser niet binnen de gestelde termijn, dan wordt de vordering geschat op basis van de gegevens van de schuldenaar, of wordt deze volledig geschrapt.

Het schuldregelingstraject bestaat uit twee fasen. De eerste fase gaat vooraf aan het werkelijke schuldregelingstraject. In deze periode dienen alle zaken op orde te worden gebracht om de kans van slagen van de schuldregeling (tweede fase) te vergroten. In de tweede fase treedt de schuldregelende instelling op als tussenpersoon van de schuldenaar en zijn schuldeisers, waarbij deze de belangen van alle betrokken partijen zo goed mogelijk dient te behartigen.

Verplicht financieel beheer

Na het sluiten van de overeenkomst tot schuldregeling is de schuldenaar verplicht om zijn inkomen over te maken op een rekening bij de schuldregelende instelling of een andere financiële instelling. De schuldregelende instelling berekent het Vrij Te Laten Bedrag. Dit is het bedrag dat de schuldenaar nodig heeft om in de kosten van zijn levensonderhoud te voorzien en zijn vaste lasten te betalen. Dit bedrag wordt door de schuldregelende instelling op de rekening van de schuldenaar bij een reguliere bank gestort. Het verschil tussen het inkomen en het Vrij Te Laten Bedrag wordt gereserveerd ten behoeve van de schuldeisers.

Wijziging registratie Bureau Krediet Registratie (BKR)

De invoering van het nieuwe proces van schuldregeling heeft mede tot gevolg, dat de registratie bij het BKR in een eerder stadium zal plaatsvinden. De schuldregelende instellingen zijn verplicht om de overeenkomst tot schuldregeling daar aan te melden.

In het verleden vond de registratie pas plaats nadat alle schuldeisers akkoord waren met het voorstel van de schuldregelende instelling. De overeenkomst tot schuldregeling werd dan pas getekend en aangemeld. In het nieuwe werkproces maakt het opstellen van het schuldenoverzicht, het voorstel aan de schuldeisers en de reactie van de schuldeisers integraal onderdeel uit van het schuldregelingstraject (tweede fase).

De registratie van de overeenkomst tot schuldregeling in een eerder stadium is zowel in het belang van de schuldenaar (aangaan onverantwoorde financiële verplichtingen) als de schuldeisers (overkreditering).

Landelijke Registratie Schuldregeling

De NVVK verzamelt jaarlijks via een enquête bij haar leden gegevens over de ontwikkeling van de schuldenproblematiek. Deze informatie is veelal gedateerd en de NVVK streeft met een landelijke registratie actuele informatievoorziening aan landelijke, regionale en lokale overheden en eventuele andere derden na. De gegevens worden in verband met de Wet bescherming persoonsgegevens anoniem in een database verwerkt.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Hieronder wordt een toelichting gegeven op de artikelen van de nieuwe Gedragscode Schuldregeling. Het betreft hier enkel de artikelen, waarbij een heldere uitleg van belang is.

TITEL 1. ALGEMENE BEPALINGEN

In titel 1 van de Gedragscode Schuldregeling zijn de algemene bepalingen opgenomen.

Artikel 1.1 Definities

Dit artikel bevat de definities van de begrippen die in de Gedragscode worden gehanteerd. Deze wijken op onderdelen af van de begrippen die in de Gedragscode Schuldregeling 2000 werden gehanteerd. Tevens zijn een aantal nieuwe begrippen toegevoegd. Deze wijzigingen worden hieronder nader toegelicht.

Aflossingscapaciteit

De schuldenaar moet periodiek een bedrag afdragen om zijn schulden af te lossen. Hierbij wordt aangegeven hoe de maandelijkse aflossingscapaciteit wordt bepaald. In de begripsomschrijving is de verwijzing naar de norm van de NVVK komen te vervallen, omdat aansluiting is gezocht bij de methodiek van de wettelijke schuldsaneringsregeling. In deze regeling wordt gesproken over de berekening van het Vrij Te Laten Bedrag. Deze term is ook overgenomen in de omschrijving van het begrip "aflossingscapaciteit".

Financieel beheer

Het nieuwe werkproces brengt voor de schuldregelende instelling de verplichting met zich mee om de aan de schuldeisers toekomende bedragen te reserveren. Deze gelden worden gereserveerd op een rekening bij de schuldregelende instelling (gemeentelijke kredietbank) of een andere financiële instelling (niet gemeentelijke kredietbank). Het financieel beheer heeft zowel voor de schuldenaar als de schuldeiser voordelen. De schuldenaar heeft geen omkijken meer naar zijn verplichting om periodiek de aflossingscapaciteit af te dragen en de schuldeiser heeft de zekerheid dat het aan hem toekomende bedrag veilig wordt gesteld.

Inkomen

Het begrip "inkomen" is een nieuw begrip in de Gedragscode en komt overeen met de beschrijving in de ReCoFa-rekenmethode. Meestal heeft een schuldregelende instelling te maken met een schuldenaar in loondienst of met een uitkering. Er zijn echter ook allerlei inkomensondersteunende maatregelen, zoals huursubsidie en woonkostentoeslagen, die ook tot het inkomen gerekend moeten worden en derhalve aan de schuldeisers toekomen. Bij overige componenten moet bijvoorbeeld gedacht worden aan onregelmatigheidstoeslag en overwerkregeling.

Problematische schuldsituatie

Het begrip "problematische schuldsituatie" vormt het kernbegrip van de Gedragscode. Of er sprake is van een problematische schuldsituatie, wordt bepaald op basis van een - waar mogelijk geautomatiseerde - analyse van de gegevens van onder meer het aanvraagformulier schuldregeling. Zie bijlage 1 bij de Gedragscode.

Preferentie

De wet kent aan bepaalde vorderingen een zogenaamd voorrecht toe. Dit voorrecht brengt met zich mee, dat de schuldeiser zich met voorrang op bepaalde goederen of alle goederen van de schuldenaar kan verhalen. Bij een schuldregeling moet met deze voorrechten rekening worden gehouden. Voorrechten vloeien voort uit pand (roerende zaken), hypotheek (onroerende zaken) of andere in de wet genoemde gronden. Een voorrecht kan dus niet worden vastgelegd in een overeenkomst. Vorderingen van bijvoorbeeld energiebedrijven die in het verleden aangeduid werden als 'feitelijk' of 'sociaal preferent' wegens de daaraan verbonden rechtsmiddelen (ontruiming en afsluiting), hebben geen wettelijke preferentie en worden daarom als concurrente vorderingen behandeld.

Schuldregeling en schuldregelingsovereenkomst

In de oude Gedragscode werd een schuldregeling omschreven als het geheel van activiteiten in het kader van het regelen van schulden. Schuldregeling was een verzamelnaam en omvatte schuldbemiddeling en schuldsanering.

In de nieuwe Gedragscode heeft een schuldregeling altijd een bemiddelend karakter. De schuldregelende instelling bemiddelt tussen de schuldenaar en de schuldeisers teneinde de mogelijkheid van een minnelijke regeling van de totale schuldenlast te onderzoeken.

De inspanningen van de schuldregelende instelling kunnen leiden tot een instemming van alle schuldeisers met een voortzetting van de bemiddeling of het verstrekken van een saneringskrediet. Wordt een saneringskrediet verstrekt, dan eindigt de overeenkomst tot schuldregeling. Met de schuldenaar wordt een kredietovereenkomst aangegaan waarop de Wet op het consumentenkrediet onverkort van toepassing is.

De verplichtingen van de schuldenaar en de schuldregelende instelling worden vastgelegd in een overeenkomst tot schuldregeling. Voor de schuldregelende instelling heeft deze overeenkomst het karakter van een inspanningsverplichting en niet van een resultaatsverplichting. De schuldregelende instelling is immers afhankelijk van de medewerking van de schuldeisers en kan derhalve geen resultaat (medewerking van de schuldeisers aan een schuldregeling) garanderen.

Totale schuldenpositie

Bij de schuldregeling wordt gekeken naar de totale schuldenpositie van de schuldenaar. Een schuldregeling is alleen mogelijk als daarbij alle schulden worden betrokken. De schuldregelende instelling zal noch op verzoek van de schuldenaar noch op verzoek van één of meer schuldeisers zijn medewerking verlenen aan een deeloplossing.

Bij leenschulden (krediet) gaat het altijd om het nettobedrag van de schulden. Bij een persoonlijke lening gaat het om de achterstallige termijnen van de lening, de contant gemaakte termijnen vanaf het moment van het tekenen van de overeenkomst tot schuldregeling en de eventueel contractueel verschuldigde bedragen. Bij een doorlopend krediet gaat het om het uitstaande saldo op het moment van het verzoek tot saldo-opgave, vermeerderd met eventueel contractueel verschuldigde bedragen. Bij de overige vorderingen gaat het om de op het moment van het tekenen van de overeenkomst tot schuldregeling contractueel of wettelijk verschuldigde bedragen.

Vrij Te Laten Bedrag

De schuldenaar heeft recht op het zogenaamde "Vrij Te Laten Bedrag". Het Vrij Te Laten Bedrag is het bedrag dat de schuldenaar, gezien zijn gezinssamenstelling, nodig heeft voor zijn kosten van levensonderhoud en zijn vaste lasten (hypotheek, huur, energielasten en ziektekosten). De norm voor de berekening van het Vrij Te Laten Bedrag is gelijk aan de ReCoFa-rekenmethode.

TITEL 2. DOELGROEP EN AANVRAAG

Titel 2 bevat een aantal artikelen over de doelgroep en de aanvraag voor een schuldregeling.

Artikel 2.1

De Gedragscode Schuldregeling is alleen van toepassing op particulieren (natuurlijke personen) die in een problematische schuldsituatie verkeren. Tot de particulieren worden ook ondernemers gerekend die hun beroep of bedrijf hebben gestaakt. Voor de wet worden zij immers beschouwd als particulieren en vaak gaat het daarbij om een aanzienlijke schuldenlast waarvoor men persoonlijk aansprakelijk is. Is er nog steeds sprake van een actieve bedrijfsvoering of zelfstandige beroepsuitoefening, of gaat het om een rechtspersoon (bijvoorbeeld een besloten vennootschap), dan is daarop deze Gedragscode niet van toepassing.

Bij de NVVK zijn lokaal, regionaal en landelijk werkende schuldregelende instellingen aangesloten. Men kan zich richten tot de in de desbetreffende gemeente werkzame schuldregelende instelling.

Artikel 2.2

De schuldregelende instelling heeft een voorlichtingsplicht. Het moet voor de aanvrager duidelijk zijn wat de bedoeling van een schuldregeling is, wat de voorwaarden zijn en welke consequenties een schuldregeling met zich meebrengt.

De NVVK heeft een publieksfolder ontwikkeld waarin de hoofdlijnen van een schuldregeling staan vermeld. Doel van deze brochure is om te voorkomen dat iemand lichtvaardig en/of op verkeerde gronden een aanvraag voor een schuldregeling indient en een schuldregeling aangaat, die vrijwel zeker niet zal worden volbracht. In de brochure wordt de aanvrager ook gewezen op de consequenties van de schuldregeling, zoals het leven op het bestaansminimum en de registratie van de schuldregeling bij het BKR.

Artikel 2.3

Een aanvraag voor een schuldregeling kan alleen worden ingediend door gebruikmaking van het "Aanvraagformulier Schuldregeling" van de NVVK. Dit aanvraagformulier wordt door de schuldregelende instelling aan de aanvrager toegezonden. Het hanteren van een uniform aanvraagformulier bevordert dat bij elke schuldregeling dezelfde gegevens worden verzameld en geïnventariseerd.

TITEL 3. BEOORDELING AANVRAAG

In titel 3 zijn artikelen opgenomen die betrekking hebben op de beoordeling van een aanvraag.

Artikel 3.1

Een schuldregelende instelling zal alleen een schuldregeling starten als er sprake is van een problematische schuldsituatie. Deze wordt beoordeeld op basis van een analyse van de totale financiële situatie, waarvoor het aanvraagformulier het uitgangspunt vormt. Bij deze Gedragscode is tevens een bijlage opgenomen die de analyse van de schuldsituatie vergemakkelijkt. De uitkomst van de analyse, via de bijlage, bepaalt of er sprake is van een problematische schuldsituatie.

Artikel 3.2

De schuldregelende instelling moet de aanvrager informeren als besloten wordt om geen schuldregeling op te zetten en daarbij ook aangeven waarom men dit besluit heeft genomen. Een enkele mededeling is dus onvoldoende. De motivering van de beslissing is van belang voor het eventueel indienen van een verzoek tot heroverweging of een klacht.

De schuldregelende instelling verwijst de aanvrager zonodig door naar een gemeentelijke sociale dienst, het algemeen maatschappelijk werk, een instelling voor budgetadvies c.q. budgetbeheer of een andere hulpverlenende instelling. Verwijzing kan ook plaatsvinden als eerst achterliggende problemen (bijvoorbeeld verslaving) moeten worden opgelost.

De schuldregelende instelling, mits daartoe bevoegd, verstrekt op verzoek van de aanvrager een verklaring als bedoeld in artikel 285 van de Faillissementswet zodat de schuldenaar een verzoek tot toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling (Wsnr) kan doen.

Artikel 3.3

Het is voor de aanvrager en zijn schuldeisers van belang, dat zij snel in kennis worden gesteld van de beslissing om een schuldregeling op te zetten. Het gaat immers vaak om een noodsituatie die om een snelle oplossing vraagt. Heeft de schuldregelende instelling besloten om daartoe over te gaan, dan dient na het besluit een overeenkomst tot schuldregeling te worden getekend. De daadwerkelijke schuldregeling start op het moment van ondertekening van de overeenkomst.

Banken zijn bereid om hun recht van verrekening (positief en negatief saldo van een rekening worden tegen elkaar weggestreept) op te schorten, indien een overeenkomst tot schuldregeling en financieel beheer met de schuldenaar is gesloten.

Artikel 3.4

Een overeenkomst tot schuldregeling wordt altijd aangegaan voor maximaal 36 maanden. De looptijd kan wel korter, maar zeker niet langer zijn. Op een verzoek van een schuldeiser om een iets langere termijn overeen te komen, zodat alsnog de volledige schuld kan worden voldaan, zal door de schuldregelende instelling te allen tijde negatief worden gereageerd.

De schuldregelende instelling zal over een periode van maximaal 36 maanden ten behoeve van de schuldeisers reserveren.

Artikel 3.5

Vanaf het moment van het sluiten van de overeenkomst van schuldregeling is de schuldenaar verplicht om zijn inkomen op de rekening van de schuldregelende instelling dan wel een andere financiële instelling te storten. Met een andere financiële instelling wordt in dit verband bedoeld op de situatie dat een lid van de NVVK geen bancaire diensten verleent, en een zogenaamde derdenrekening bij een andere instelling moet onderbrengen. Belangrijk hierbij is, dat reservering van alle inkomsten boven het Vrij Te Laten Bedrag is gegarandeerd. De derdenrekening staat op naam van de schuldenaar. De schuldregelende instelling zal op deze rekening de aflossingscapaciteit van de schuldenaar voor de schuldeisers reserveren.

Indien de schuldenaar een machtiging heeft afgegeven voor het innen van zijn inkomen, dan dient deze machtiging te worden ingetrokken. Een schuldeiser die beslag heeft gelegd, wordt verzocht dit in te trekken dan wel op te schorten onder voorwaarde dat de schuldenaar zijn verplichtingen uit de schuldovereenkomst nakomt. Indien de schuldenaar zijn inkomen heeft overgedragen aan een schuldeiser (cessie), dan is een schuldregeling in beginsel niet mogelijk. De cessie kan alleen ongedaan worden gemaakt door het tekenen van een nieuwe akte waarbij de situatie wordt teruggedraaid. Daaraan dient de schuldeiser wel zijn medewerking te verlenen en het is maar de vraag of hij daartoe bereid is.

TITEL 4. VERPLICHTING SCHULDREGELENDE INSTELLING

In titel 4 zijn de verplichtingen van de schuldregelende instelling opgenomen. Hier wordt nogmaals benadrukt, dat de schuldregelende instelling alleen een inspanningsverplichting heeft.

Artikel 4.1

In dit artikel wordt de algemene inspanningsverplichting van de schuldregelende instelling verwoord. Een schuldregelende instelling zal bij haar werkzaamheden altijd rekening houden met de belangen van de schuldenaar en zijn schuldeisers. Ze vervult slechts een bemiddelende rol en zal trachten de schuldenaar en de schuldeisers bij elkaar te brengen om een oplossing voor de schuldsituatie te vinden.

Artikel 4.2

Een schuldregelende instelling spant zich alleen ten behoeve van de schuldenaar en de schuldeisers in, indien de schuldregeling leidt tot een structurele oplossing van de schuldsituatie. Een schuldregelende instelling zal geen werkzaamheden verrichten als dit alleen maar leidt tot een oplossing van bepaalde schulden. Om de schuldenaar daadwerkelijk een kans op een nieuwe financiële start te geven, dienen alle schulden in de schuldregeling te worden meegenomen. Van de schuldenaar wordt dan ook geëist, dat hij geen schulden verzwijgt om zijn financiële positie gunstiger voor te doen dan de werkelijkheid. Dit kan voor een schuldregelende instelling een reden zijn om de regeling te beëindigen.

Artikel 4.3

Het uitgangspunt bij een schuldregeling vormt de gelijkberechtiging van alle schuldeisers. Bij de betaling aan de afzonderlijke schuldeiser dient rekening te worden gehouden met de hoogte van de vordering. Een schuldeiser die een hogere vordering heeft, zal ook meer ontvangen van het gereserveerde bedrag. Daarom moet de betaling aan de schuldeiser plaatsvinden naar evenredigheid van hun vordering.

Bij een schuldregeling moet ook rekening worden gehouden met wettelijke voorrechten. Een schuldeiser met een bevoorrechte vordering ontvangt daarom twee keer zoveel dan een schuldeiser met een vordering waaraan een dergelijk voorrecht ontbreekt (concurrente vordering). Zij kunnen echter nooit meer ontvangen dan de hoogte van hun vordering.

TITEL 5. PROCES VAN SCHULDREGELING

In deze titel zijn bepalingen opgenomen die betrekking hebben op het proces van schuldregeling.

Artikel 5.1

Het proces van schuldregeling is geen statisch gegeven en wordt voortdurend aangepast aan nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen. Schuldregeling bij de NVVK vindt plaats aan de hand van in een model vastgelegde richtlijnen. Dit model kan alleen worden aangepast nadat de Algemene Ledenvergadering van de NVVK daaraan zijn goedkeuring heeft verleend.

Artikel 5.2

De schuldregelende instelling zal de schuldeisers verzoeken om een gespecificeerde opgave van het netto saldo van de lopende vordering. Deze opgave dient vanuit bewijsrechtelijk oogpunt schriftelijk te zijn. Hierbij gaat het niet alleen om de hoofdsom van de vordering, maar ook om de contractueel bedongen, dan wel de aangezegde wettelijke rente en kosten.

Artikel 5.3

Het verzoek aan de schuldeiser tot het doen van de opgave van het netto saldo is een momentopname. Indien de schuldeiser het schuldenpakket blijft verzwaren met (vertragings)rente en/of invorderingskosten en voorgenomen en reeds geëffectueerde incassomaatregelen, is het niet mogelijk om uitvoering te geven aan het gelijkheidsbeginsel zoals bedoeld in artikel 4.3. Daarom wordt de schuldeiser ook gevraagd om de vordering niet verder te verzwaren met deze rente en kosten en voorgenomen en reeds geëffectueerde incassomaatregelen op te schorten. De schuldregelende instelling kan niet garanderen dat dit verzoek door de schuldeiser wordt opgevolgd.

Bij de opgave van het nettosaldo van de vordering moet in het bijzonder stil worden gestaan bij de buitengerechtelijke kosten. Een kredietinstelling die valt onder de Wet op het consumentenkrediet mag deze bijvoorbeeld bij de incasso van een krediet niet in rekening brengen. Ook bij een schuldregeling op basis van de Gedragscode Schuldregeling dienen deze buiten beschouwing te blijven. Gerechtelijke kosten moeten bij een schuldregeling wel worden meegenomen. Het gaat hierbij om kosten die een partij moet maken voor het voeren van een gerechtelijke procedure.

Artikel 5.4

Het kan voorkomen, dat een schuldeiser niet reageert op een verzoek tot saldo-opgave. Voor de schuldregelende instelling betekent dit, dat zij haar schuldregelende werkzaamheden niet verder kan uitvoeren.

Om te voorkomen dat de schuldregelende instelling nodeloos lang op de reactie van een schuldeiser moet wachten, zijn in de beschrijving van het minnelijk proces termijnen gesteld ten aanzien van de periode waarbinnen de schuldeiser dient te reageren. Reageert deze niet binnen de gestelde termijnen, dan wordt de vordering op basis van de gegevens van de schuldenaar geschat of geschrapt. Een schuldeiser heeft er dus alle belang bij om snel op een verzoek van de schuldregelende instelling te reageren.

Artikel 5.5

Heeft de schuldregelende instelling de opgaven van de schuldeisers binnen, of zijn de vorderingen geschat, dan wordt een schuldenoverzicht opgesteld. De schuldenaar tekent het schuldenoverzicht en verklaart daarmee dat hij geen andere schulden heeft dan vermeld op dit overzicht.

Artikel 5.6

Op basis van de aflossingscapaciteit doet de schuldregelende instelling een voorstel aan de schuldeisers. Schuldeisers kunnen hiermee akkoord gaan of het voorstel afwijzen.

Het voorstel kan de bereidheid van de schuldregelende instelling tot het verstrekken van een saneringskrediet behelzen, maar ook de voortzetting van de schuldregelingsovereenkomst gebaseerd op een prognose van de in te brengen aflossingscapaciteit, voor een periode van 36 maanden. Er is slechts sprake van een prognose, omdat de aflossingscapaciteit van de schuldenaar periodiek kan verschillen.

Heeft de schuldenaar aan zijn verplichtingen uit de voortgezette schuldregelingsovereenkomst voldaan, dan wordt ook van de schuldeisers verlangd dat zij voor het niet voldane bedrag van de schuld finale kwijting verlenen. De finale kwijting brengt met zich mee, dat de schuldeisers afzien van het restant van hun vordering en de schuldenaar schuldenvrij is. Tevens dienen de schuldeisers de daarmee verbandhoudende registratie bij het BKR te doen.

Bij het verstrekken van een saneringskrediet vindt ook finale kwijting plaats, indien met het krediet niet de totale schuldenlast kan worden betaald. Zie ook hierna onder 6.2.

TITEL 6. UITKOMST VAN HET PROCES VAN SCHULDREGELING

Deze titel bevat bepalingen over de uitkomst van het proces van schuldregeling.

Artikel 6.1

Als alle schuldeisers het schuldregelingsvoorstel van de schuldregelende instelling accepteren, dan wordt de overeenkomst tot schuldregeling ongewijzigd voortgezet.

Artikel 6.2

Als de schuldeisers akkoord gaan met een schuldregeling door middel van het verstrekken van een saneringskrediet, wordt tussen de schuldregelende instelling of een andere financiële instelling en de schuldenaar een kredietovereenkomst gesloten. De overeenkomst tot schuldregeling wordt dan op dat moment beëindigd. De schuldenaar heeft alleen nog maar een betalingsverplichting aan de kredietinstelling waarmee hij een kredietovereenkomst heeft gesloten. Op deze overeenkomst zijn de bepalingen van de Wet op het consumentenkrediet van toepassing.

Na het verstrekken van het saneringskrediet zijn de bepalingen van titel 7 en 8 van de titels niet meer van toepassing, omdat deze alleen betrekking hebben op de voortgezette schuldregelingsovereenkomst.

Artikel 6.4

Een voorstel van de schuldregelende instelling namens de schuldenaar moet door alle schuldeisers worden geaccepteerd. Accepteert een schuldeiser het voorstel niet, dan moet de schuldregelingsovereenkomst worden beëindigd wegens onvoldoende medewerking van de schuldeiser.

Zoals in artikel 3.3 van de Gedragscode is bepaald, worden de verplichtingen van de schuldenaar nader vastgelegd in een overeenkomst tot schuldregeling. Indien de schuldenaar zijn daaruit voortvloeiende verplichtingen niet of niet voldoende nakomt, dan wordt de schuldregelingsovereenkomst door de schuldregelende instelling beëindigd.

Van de beëindiging wegens onvoldoende medewerking van een schuldeiser, of het niet of onvoldoende nakomen van de voorwaarden van de schuldregelingsovereenkomst door de schuldenaar, worden alle betrokkenen direct in kennis gesteld. Het begrip "betrokkenen" moet hier ruim worden geïnterpreteerd, want het gaat niet alleen om de schuldenaar en zijn schuldeisers. Indien de schuldenaar door een andere instelling is verwezen naar de schuldregelende instelling, dan wordt ook eerstgenoemde instelling in kennis gesteld van de beslissing. Het kan bijvoorbeeld ook gaan om de gemeentelijke sociale dienst, die bij de bijstandsverlening een schuldregeling als voorwaarde aan de toekenning van een bijstandsuitkering heeft verbonden.

De door de schuldregelende instelling gereserveerde bedragen worden in beginsel overeenkomstig de verdeelsleutel van artikel 7.4 over de schuldeisers verdeeld. De gereserveerde gelden worden door de schuldregelende instelling echter 4 maanden in depot gehouden als er een redelijke verwachting bestaat dat de schuldenaar een beroep op de wettelijke schuldsaneringsregeling (Wsnp) zal gaan doen.

TITEL 7. HERCONTROLE EN BETALING

In deze titel zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van de controle en de betaling bij de overeenkomst tot schuldregeling en de voortgezette overeenkomst tot schuldregeling. Bij een saneringskrediet gelden voor de verdeling de artikelen 7.4 en 7.5.

Artikel 7.1

In de regel zullen de schulden niet geheel voldaan kunnen worden en moet een schuldeiser genoegen nemen met de betaling van een deel van zijn vordering.

Gedurende de looptijd van de schuldregeling dient de schuldenaar aantoonbare inspanningen te verrichten om zijn inkomsten te vergroten en te behouden. Een schuldenaar met een bijstandsuitkering dient bijvoorbeeld gepast werk te aanvaarden. Voor de schuldenaar zal dit netto niet veel opleveren, maar er kan wel meer worden afgelost aan de schuldeisers.

Omdat wijzigingen in de financiële en persoonlijke omstandigheden van de schuldenaar van invloed zijn op zijn aflossingscapaciteit en daarmee het ten behoeve van de schuldeisers te reserveren bedrag, dient de schuldenaar dit terstond aan de schuldregelende instelling mede te delen. Laat de schuldenaar dit na, dan ontslaat dit hem niet van de verplichting om, bij een verbetering van zijn financiële positie, het verschil achteraf alsnog aan de schuldeisers af te dragen.

Artikel 7.2

De hoogte van het Vrij Te Laten Bedrag en daarmee van de aflossingscapaciteit kan wijzigen. Daarom berekent de schuldregelende instelling na 12 maanden, 24 maanden en aan het einde van de schuldregeling (36 maanden) opnieuw de hoogte van het Vrij Te Laten Bedrag en daarmee ook de aflossingscapaciteit. Hierbij wordt rekening gehouden met de wijzigingen in de inkomens- en vermogenspositie van de schuldenaar. De berekening van het Vrij Te Laten Bedrag en de aflossingscapaciteit kan voor de schuldenaar een nabetalingsverplichting tot gevolg hebben.

De schuldregelende instelling controleert daarbij of de schuldenaar in de afgelopen periode de aflossingscapaciteit volledig heeft ingebracht en of hij aan zijn inspanningsverplichting van artikel 7.1 heeft voldaan. De schuldeisers worden vervolgens in kennis gesteld van de uitkomst van de door de schuldregelende instelling uitgevoerde hercontrole. De hercontrole wordt gedaan aan de hand van o.a. loonbriefjes en bank- en giro-afschriften over de verstreken periode.

Artikel 7.3

Het is niet nodig om de voor de schuldeisers gereserveerde gelden langer vast te houden dan strikt noodzakelijk. Daarom is bepaald, dat in ieder geval na iedere afgeronde periodieke hercontrole aan alle schuldeisers een uitbetaling wordt gedaan, overeenkomstig het door de schuldregelende instelling aan hen gedane voorstel tot schuldregeling. In het voorstel is het percentage van het gereserveerde bedrag vastgelegd dat elk van de schuldeisers toekomt. Een schuldeiser kan natuurlijk nooit meer ontvangen dan de hoogte van zijn vordering. Een uitbetaling vindt overigens alleen plaats als er voldoende saldo op de rekening staat. Gaat het om een gering bedrag, dan zijn de kosten voor de schuldregelende instelling vaak hoger dan het aan de schuldeisers afzonderlijk toekomende bedrag.

Artikel 7.4

Zie toelichting artikel 4.3.

Artikel 7.5

Heeft de schuldeiser een pandrecht of hypotheekrecht op een goed bedongen of is op grond van een wet een voorrecht aan zijn vordering verbonden, dan kan hij dit goed volgens bepaalde wettelijke regels verkopen (uitwinnen). Blijkt de opbrengst van de verkoop te laag om de gehele vordering te voldoen, dan blijft de schuldeiser met een restantvordering zitten. Deze wordt meegenomen in de schuldregeling als concurrente vordering. De schuldeiser kan ook besluiten om het verbonden goed niet te verkopen en daarmee afstand van zijn voorrecht doen. Dan deelt hij gewoon mee als concurrent schuldeiser.

TITEL 8. VERGOEDINGEN

In titel 8 van de Gedragscode zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van de vergoedingen die de schuldregelende instelling in rekening mag brengen.

Artikel 8.1

De schuldregelende instelling mag voor haar werkzaamheden een vergoeding in rekening brengen. Het gaat hier echter om een beperkte vergoeding, omdat deze alleen maar betrekking heeft op de kosten die gemoeid zijn met de verplichte hercontrole en de uitbetaling van de gereserveerde gelden. Deze vergoeding wordt berekend als een percentage over de aan de schuldeisers door te betalen bedragen.

Deze vergoeding mag alleen in rekening worden gebracht door schuldregelende instellingen als bedoeld in artikel 48 van de Wet op het consumentenkrediet (gemeenten, gemeentelijke kredietbanken) dan wel via instellingen die door het Ministerie van Economische Zaken zijn erkend.

De hoogte van de maximale vergoeding wordt door de Algemene Ledenvergadering van de NVVK vastgesteld.

Artikel 8.2

De schuldregelende instelling is bevoegd een vergoeding in rekening te brengen voor de kosten van het financieel beheer. De hoogte van de maximale vergoeding wordt door de Algemene Ledenvergadering van de NVVK vastgesteld.

Artikel 8.3

Er bestaan gemeentelijke en particuliere fondsen die uitkeringen verstrekken aan mensen met bijvoorbeeld huurschulden, omdat de gemeente er belang bij heeft om een huisuitzetting te voorkomen. De gemeente heeft immers de wettelijke plicht tot herhuisvesting.

Omdat de schuldenaar zijn totale inkomsten en vermogen voor de betaling van de schuldeisers moet aanwenden en deze derhalve ten goede van de schuldeisers komen, geldt dit in beginsel ook voor uitkeringen uit een gemeentelijk- of particulier fonds. Ook hier geldt de gelijkberechtiging van schuldeisers. Van dit principe moet worden afgeweken als het gemeentelijk of particulier fonds op grond van haar specifieke doelstellingen aan de uitkering uitdrukkelijk de voorwaarde verbindt, dat deze alleen mag worden gebruikt om een bepaalde schuld te voldoen.

TITEL 9. REGISTRATIE

In deze titel zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van de registratie van schuldregelingen.

Artikel 9.1

Gemeentelijke kredietbanken zijn op grond van hun verplicht deelnemerschap aan het stelsel van kredietregistratie verplicht om schuldregelingen aan te melden bij het BKR. Voor schuldregelende instellingen die geen gemeentelijke kredietbank zijn, vloeit de verplichting tot registratie voort uit de Gedragscode. Schuldregelende instellingen die geen lid van het BKR zijn, dienen de registratie via een lid van het BKR te laten verlopen.

Artikel 9.3

De NVVK heeft een landelijke database ontwikkeld waarin de statistische gegevens met betrekking tot de schuldregelende werkzaamheden worden verzameld en geanalyseerd. Het gaat hierbij om anonieme gegevens. Met het verstrekken van gegevens zal verantwoord worden omgegaan. Op deze database is de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing.

TITEL 10. KLACHTEN

In deze titel wordt de mogelijkheid van het indienen van klachten geregeld. Er kan door de schuldenaar of schuldeiser bij het bestuur alleen een klacht worden ingediend als eerst de interne klachtenprocedure bij de schuldregelende instelling is gevolgd. Bij een klacht gericht aan het Bestuur van de NVVK zal deze de Commissie Kwaliteitszorg verzoeken een onderzoek in te stellen naar de gegrondheid van de klacht, waarbij partijen volledige openheid van zaken dienen te geven.

TITEL 11. GEBONDENHEID GEDRAGSCODE

De Gedragscode Schuldregeling is bindend voor alle leden van de NVVK. Het lidmaatschap van de NVVK brengt met zich mee dat de leden zich dienen te houden aan de statuten en reglementen van de vereniging.

BIJLAGE 1

